776/07

Den 27. juni 2007 blev i sag nr. 70.590:

xxxxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Thisted Forsikring g/s
Thyparken 16
7700 Thisted

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har autoforsikring i Thisted Forsikring g/s, klager over, at selskabet har anerkendt hans fulde erstatningsansvar for et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Selskabet har i skrivelse af 13/12 2006 nærmere redegjort for sagen:

> "Forsikringstagerens ægtefælle bakker den 10. april 2006 ud fra en parkeringsbås på parkeringspladsen ved D.gade i E.
>
> Samtidig hermed drejer modparten ind på parkeringspladsen. Forsikringstager træder ifølge egen forklaring på bremsen, men modparten strejfer alligevel forsikringstagers bil.
>
> Der sker en meget begrænset skade på forsikringstagers bil, hvorfor forsikringstager stiller sig uforstående over for den voldsomme skade, modparten anfører, der er sket på hans bil.
>
> Forsikringstager anmelder skaden telefonisk til selskabet den 20. april 2006, og selskabet sender samme dag en skadesanmeldelse til forsikringstager. Selskabet modtager skadesanmeldelsen retur fra forsikringstager den 25. april 2006.
>
> Forsikringstager anmoder i den forbindelse om at se modparten anmeldelse, idet han anfører, at han gerne vil undgå misbrug.
>
> Den 3. maj 2006 modtager selskabet et regreskrav fra modpartens forsikringsselskab.

Den 4. maj 2006 anmoder selskabet modpartens selskab om at fremsende kopi af modpartens skadesanmeldelse.

Den 8. juni 2006 modtager selskabet besked om, at modpartens selskab vil fremsende kopi af anmeldelsen, hvilket imidlertid ikke sker, hvorfor selskabet rykker for anmeldelsen den 27. juni 2006.

Den 4. september 2006 modtager selskabet modpartens anmeldelse og videresender denne til forsikringstager den 11. september 2006, med bemærkning om, at selskabet vil anerkende ansvar medmindre forsikringstager har bemærkninger hertil inden for 10 dage.

Den 13. september 2006 meddeler forsikringstager telefonisk, at han ikke kan acceptere, at sammenstødet har forårsaget hele skaden på modpartens bil, da hans egen bil alene har en ridse på 1,5 cm. Det aftales, at selskabet drøfter sagen med egen og modpartens taksator, hvorefter problemstillingen kan drøftes på ny.

Den 20. september 2006 modtager selskabet taksatorrapport vedrørende forsikringstagers egen skade. Det fremgår af det til rapporten vedlagte billede, at forsikringstagers bilskade er meget lille.

Den 2. oktober 2006 skriver selskabet til modpartens selskab og anerkender ansvaret for uheldet, men ikke kravets størrelse. Selskabet anmoder modpartens selskab redegøre for, i hvilket omfang det vurderes, at skaderne på modpartens bil alene skyldes sammenstødet med forsikringstager, samt fremsende kopi af modpartens selskabs taksatorrapport.

Den 9. oktober 2006 modtager selskabet kopi af modpartens selskabs fulde taksatorrapport. Det fremgår bl.a. af denne, at reparationen af modpartens bil har kostet kr. 8,012,25 inkl. moms, samt at der er anvendt brugte reservedele ved reparationen. Det fremgår endvidere, at modparten bl.a. har fået udskiftet sin kofanger.

Den 12. oktober tager selskabet telefonisk kontakt til modpartens taksator, der bl.a. oplyser, at det begrænsede sammenstød på parkeringspladsen godt kan have forårsaget hele skaden på modpartens bil, samt at forsikringstager angiveligt har poleret røde lakstriber (fra modpartens bil) af sin bagkofanger.

Den 13. oktober tager selskabet kontakt til forsikringstager, der nu oplyser, at hans ægtefælle med sikkerhed holdt stille et stykke tid inden sammenstødet, og at det derfor umuligt kan være hendes ansvar. Selskabet minder forsikringstager om den første forklaring, der var afgivet fra hans side og får den efterfølgende verificeret af forsikringstager ægtefælle. Selskabet fastholder på den baggrund, at forsikringstagers ægtefælle havde den fulde skyld for uheldet. Forsikringstager afviser samtidig, at han skulle have poleret nogen maling- eller lakstriber af sin bil.

Den 17. oktober 2006 anmoder selskabet en overtaksator om at se på sagen for at tilgodese forsikringstager tvivl om modpartens skadesopgørelse.

Den 19. oktober kontakter overtaksatoren selskabet. Han oplyser, at modparten uden tøven har erkendt, at der var tidligere skader på bilen, hvilket ikke på noget tidspunkt er forsøgt skjult. Overtaksatoren anfører endvidere, at sammenstødet med forsikringstager i sig selv bevirkede, at modpartens kofanger skulle skiftes, da den var blevet slået løs i forbindelse med sammenstødet, og at reparationen i den forbindelse ikke er blevet fordyret af de tidligere skader, hvilket han også forgæves har forsøgt at forklare forsikringstager.

Ved brev af 19. oktober 2006 meddeler selskabet forsikringstager indholdet af samtalen med overtaksatoren og fastholder på den baggrund sin afgørelse om skyldsspørgsmålet, samt varsler en opkrævning af selvrisiko hos forsikringstager.

Selskabet har efter modtagelsen af klagen gennemgået sagen på ny, men har ikke fundet anledning til at ændre sin afgørelse.

For så vidt angår skyldsspørgsmålet skal selskabet meddele, at det følger af § 26, stk. 3 i færdselsloven, at man har ubetinget vigepligt ved udkørsel fra parkeringsplads. Det fremgår af § 18, stk. 1, i færdselsloven, at kørende forud for vending eller bakning skal sikre sig, at manøvren kan ske uden fare eller ulempe for andre.

Eftersom forsikringstagers ægtefælle har forklaret, at hun bakkede ud, så modparten, trådte på bremsen, hvorefter sammenstødet skete, finder selskabet ikke, at bakningen er foretaget uden ulempe eller fare for modparten, og forsikringstagers ægtefælle har under alle omstændigheder ikke iagttaget sin ubetingede vigepligt. Selskabet fastholder på den baggrund sin afgørelse om fuld skyld til forsikringstager for uheldet.

Dette er i øvrigt også i fuld overensstemmelse med ankenævnets praksis på området, jfr. kendelserne i sagerne med ref. 68.386, 68.078, 67.258 mfl.

Selskabet har herved bl.a. lagt vægt på, at både modpartens taksator og den efterfølgende adspurgte overtaksator har fastslået, at det er sammenstødet med forsikringstager, der har forårsaget skaden på modpartens kofanger, at modparten ikke har forsøgt at skjule, at der var tidligere skader på kofangeren, der ikke var udbedrede på tidspunktet for uheldet, samt at taksator og overtaksator samstemmende forklarer, at reparationen af modpartens bil ikke er blevet fordyret som følge af de tidligere skader. Selskabet bemærker endvidere, at der er brugt brugte reservedele i forbindelse med reparationen, hvilket bestyrker opfattelsen af, at modparten har overholdt sin tabsbegrænsningspligt."

Klageren bestrider at være skyldig i uheldet og har i skrivelse af 19/12 2006 til nævnet anført:

"Efter modtagelsen af Forsikringssvar har jeg følgende bemærkninger til sagen.
Forsikringen skriver at vi ændrer forklaring, vi har hele tiden holdt os til vores skadeanmeldelse.

Hvor vi skrev hvem har kørt i hvem, og der kun kunne være tale om en lak skade, for at undgå misbrug ville vi gerne have modparten skadeanmeldelse.
Da min kone sagde hun ikke havde lavet de skader, da hun holdt stille da de strejfede vores bil.
Skade anmeldelsen kom først ca. 4 måneder efter og først deri står der noget om rød maling på vores bil, jeg har ikke set der har været maling på vores bil og vi har ikke poleret noget væk.
Da jeg skulle helt ned for [at] se min skade havde jeg ikke ønsket at få skaden repareret, derfor havde jeg ikke haft Taksator på min skade, men forsikringen sagde der skulle ligge en taksatorrapport.
Modparten skriver i deres anmeldelse at de holder stille da vores bil bakke ud i dem, derved får de buler ridser foran, for kofangeren bliver slået løs og vores bil far røde ridser.
Når de holder stille hvordan kan vi så laver ridser foran?
De skriver der bakkes rimelig hurtig, deres kofanger slået løs samt buler og ridser, vores bil kun en meget lille lakskade.
De skriver vores bil fik røde ridser, men de ved ikke om den fik buler.
Der noget i den skadeanmeldelse som ikke passer sammen.
Overtaksatoren siger at modparten har været ærlig og erkendt de har haft en skade, men den har ingen indflydelse på denne skade, jeg mener han har valgt den nemme løsning.
Har modparten også været ærlig da de skrev skadeanmeldelsen? Når der står ridser foran.
Jeg mener Taksatoren burde have vurderet billederne lidt mere seriøs når han ikke har set buerne.
På det første billede ser man en defekt kofanger der bøjer 5 til 10 cm. Udad.
På nærbilledet af forpartiet kan man se at nederste del af kofangeren revet løs, det kan vi ikke have lavet, det passer ikke med højden på til vores bil.
Modparten har erkendt de kørt ind over kantsten, der har den nok fået nederste del af kofanger beskadiget og sandsynlig er kofangeren nok også revet løs da de bakkede tilbage.
På nærbillede af forskærm og sideblinklys bag forhjul er der en bule, den kan vi heller ikke have lavet, når de siger vi har ramt deres kofanger med vores bag kofanger vores lak skade er ca. 30 cm fra højre bagskærm.
Jeg mener de to skader bør prissættes hver for sig, og med de skader der er på vores bil kan det nok Ikke være tvivl om hvor den største skade opstået.
Jeg er ikke i tvivl om at min kone sagde sandheden, at hun ikke lave de skader, men holdt stille da de strejfede vores bil, hvis de ikke havde kørt med en defekt kofanger der ragede 5 til 10 cm ud havde der ikke været kontakt med bilerne og der havde ingen sag været.
Vi har altid sat en ære i at betale enhver, så da opkrævningen på selvrisiko kom blev den betalt og når vores skade er udbedret er det jo forsikringen der vil betale for en skade vi ikke har lavet så for os ingen alarm.
Jeg forstår godt at bedrageri og forsikringssvindel beløber sig til milliarder.
Jeg gik til advokat og politi og til forsikringsankenævnet for ikke at kunne blive klandret for medvirken til bedrageri/forsikringssvindel.

Jeg går ikke ind i sådan en sag mere og vil fraråde andre at gøre det samme, når man i den grad bliver nedværdiget og mistænkeliggjort af sit eget forsikringsselskab."

Nævnet har fået forelagt de i sagen vedlagte fotos.

Nævnet udtaler:
Det lægges som ubestridt til grund, at skaden indtraf i forbindelse med klagerens ægtefælles bakkemanøvre.

Selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og kan i forhold til modpartens selskab afgøre skyldspørgsmålet, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har anerkendt ansvaret for den på modpartens bil anmeldte skade, og at selskabet herefter har udbetalt erstatning på basis af en taksering foretaget af en taksator.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson